

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.



آینه نفس



تأثیر اعمال و رفتار انسان بر زندگی

آیت‌الله فاطمی‌نیا:

شخصی گرفتاری و مشکل مهمی برایش پیدا شده بود. کسی به او عملی یاد داده بود که ۴۰ روز انجام دهد تا مشککش حل شود. عمل را انجام می‌دهد و ۴۰ روز تمام می‌شود اما مشکل برطرف نمی‌شود. می‌گوید: روزی اضطرابی در دلم افتاد و از منزل خارج شدم، پیرمردی به من رسید و گفت: آن مرد را می‌بینی (اشاره کرد به پیرمردی که عبا به دوش داشت و عرقچین سفیدی بر سر) مشکلک به دست او حل می‌شود! (بعدا معلوم شد که آن شخص آقای شیخ رجبعلی خیاط است).

آقا شیخ رجبعلی آدم خاصی بود، خدا به او عنایت کرده بود. مجتهدان خدمت او را زود می‌زدند و التماس می‌کردند نظری به آنها بکنند! می‌گوید: خودم را با سرعت به شیخ رساندم و مشکلم را گفتم! تا سخن تمام شد، گفت: چهار سال است که شوهر خواهرت مرده و تو یک سری به خواهرت زنده‌ای! توقع داری مشکلک حل شود؟!

می‌گوید: رتم به خانه خواهم، با چپه‌هایم گریه کردند و گله کردند. بالاخره راضی‌شان کردم و خوشحال شدند و رفتم. فردا صبح اول وقت مشکلک حل شد.

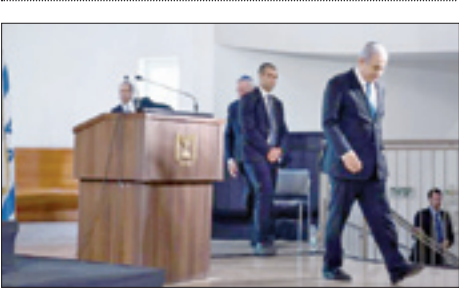
تمام رفتارها و اعمال‌ما در زندگی‌مان تأثیر دارد. برای مثال همانطور که اگر دلی را بشکنیم، ممکن است تأثیر منفی بر زندگی‌مان بگذارد، اگر دلی را هم به دست آوریم و خوشحال کنیم، تأثیر مثبت خواهد گذاشت. منشأ بسیاری از مشکلات و گره‌ها در زندگی مردم، اعمال و رفتار آنهاست، اما به‌محض مواجهه با گرفتاری، آن را ناشی از سحر و جادو می‌دانند و به‌جای توجه و مراقبه بر اعمالشان، به سراغ دعائوشان‌ها می‌روند!

منبع: کانال تلگرامی «استاد فاطمی‌نیا»



نیروهای امنیتی مالزی با «غلتک» از روی ۱۰۶۹ ماینر رد شدند

کانال تلگرامی «کلیک» خبر داد: پس از گزارش قطع مکرر برق در سراواک مالزی، شرکت توزیع برق، ماینرها را به دزدیدن برق از شبکه منتهم کرد. پس از جست‌وجوی نیروهای امنیتی ۱۰۶۹ ماینر غیرمجاز کشف شد که گفته می‌شود بیش از ۲ میلیون دلار برق از شبکه توزیع برق مالزی را برای ماین کردن مصرف کرده‌اند. در نهایت مقامات مالزی برای حل مشکل به صورت ریشه‌ای، با غلتک‌های جاده‌صاف‌کن از روی این ماینرها رد شدند تا جدیت خود را نشان دهند!



حالاتناهاهو کجاست؟!

محمد شیروانی در توییتی نوشت: امروز اسد در حالی سوگند ریاست جمهوری را خوانده که نتانهاهو در خانه منتظر رسیدگی به اتهاماتش است. بدالله فوق ایدپهیم...

آنچه خوزستان را آزرده است

فاطمه علیزاده در توییتی نوشت: خوزستان را نه خاک از پا درمی‌آورد و نه بی‌ابی و پدی هوا، آنچه خوزستان و خوزستانی را آزرده است، بی‌توجهی دولت‌هاست...



| روزنامه جوان | شماره ۶۲۶۰ |

گایبران

| دوشنبه ۲۸ تیر ۱۴۰۰ | ۸ ذی‌حجه ۱۴۴۲ |



اعتراض کاربران توئیتری به منطق دوگانه واکنش‌های اجتماعی به سیل در ایران و آلمان

وقتی که آلمان، «آلمان اینترنشنال» ندارد!

خسارت‌های عجیب و غریب و تأسفیکار سیل در آلمان که تصاویر آن در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است موجب شد کاربران شبکه‌های اجتماعی به مقایسه واکنش‌های برخی کاربران در زمان حوادث مشابه در ایران بپردازند. آنها اذعان داشتند اگر این تصاویر مربوط به ایران بود، برخی‌ها آن را به

حاکمش گره نمی‌زده و ۴۰ سال بدبختی

رو به یاد مردمش نمیاره. کاش اون‌ها هم به آلمان اینترنشنال داشتن!

سوده نمی‌شد، سرباز خبرنگار های ملکه

چه التماس‌ها که نمی‌کردن برای دخالت «جوامع بین‌المللی»، مزدورهای سعودی اینترنشنال چه یقه‌ها که پاره نمی‌کردن، اگر این تصاویر (تصاویر سیل) برای آلمان بود!

رضا رمضان نژاد:

آلمان رو آب برد! ۱۳۰۰ نفر مفقود شدن و ۸۰ تا جسد تا حالا پیدا شده... اما هیچ رسانه‌ای حوادث غیر مترقبه رو به‌نظام

ولی همین حوادث طبیعی‌اگه در ایران

باشه تقصیر سپاه و نظام. #سیل_اروپا

امیر امیدنژاد:

در آلمان پیشرفته و جهان اولی، یعنی ستاد بحران و مدیریت بحرانی وجود نداشت که این حجم از خسارت را کنترل و کاری کنه

هزار نفر بعد از سیل ناپدیدن‌شن؟ به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک روسیه، یکپهزار نفر بعد از سیل ناپدید شده‌اند. مقایسه کنید با برخورد بد رسانه‌های خارجی در بلایای طبیعی ایران.

میمم ایرانی:

دهه‌ام مفقودی و متأسفانه بیش از ۸۰ کشته



شاهکار اطلاعاتی به نام ابوالقیعان

مهدی جهان تیغ در کانال تلگرامی خود نوشت: یعقوب ابوالقیعان، سیاستمدار پیشین و از مالکان بزرگ شرکت ساختمانی در شمال ناحیه تکلیف، آخرین شاهکار اطلاعاتی جبهه مقاومت در اسرائیل محسوب می‌شود. این چهره تجاری مشهور در حالی در حال محاکمه در دادگاه‌های اسرائیل است که با مهم‌ترین افراد استتاد و سیاسی رژیم صهیونیستی در ۳۰سال اخیر از میشه یعون، که سابقه ریاست ستاد ارتش اسرائیل و معاونت نخست‌وزیری و وزارت جنگ در دوران نتانیاهو را در کارنامه دارد تا بنی گانتس، وزیر جنگ فعلی اسرائیل رابطه نزدیک داشته است.

اما چند برآورد راهبردی می‌توان از این پرونده امنیتی ارائه داد:

۱) ارزش اطلاعاتی «ابوالقیعان» برای جبهه مقاومت چقدر بوده است؟ صهیونیست‌ها می‌گویند او نوع و نحوه فعالیت امنیتی در اسرائیل، فعالیت و برنامه‌های بنی گانتس وزیر جنگ، معاملات نظامی که بین اسرائیل و فلسطینیان انجام شده بود یا قرارداد‌های نظامی با ایالات‌متحده را با یک واسطه به افسران اطلاعاتی ایران تحویل می‌داده است. روزنامه معاریو در گزارشی تحلیلی از این واقعه یعون، باید از کیفیخواست اعلام‌شده در دادگاه نتیجه‌گیری کرد که تمامی حرکات بنی گانتس وزیر جنگ اسرائیل روی میز ایرانی‌ها قرار داشت. اما بهترین جمع‌بندی همان است که سازمان اطلاعات و امنیت داخلی اسرائیل گفته است: «ابوالقیعان اطلاعات به روز شده‌ای از وقایع اسرائیل ارائه می‌کرده است.»

۲) فهرست مورد هدف جامعه اطلاعاتی ایران در اسرائیل تنوع جالب توجهی دارد و از چهره‌های تجاری تا نامیانگد بارلمان و وزرای کابینه این رژیم در آن دیده می‌شود. خرداد ۹۷ بود که پلیس رژیم صهیونیستی و شین‌بت اعلام کردند: «گوبن سگو»، وزیر پیشین انرژی و زیرساخت اسرائیل و عضو اسبق پارلمان اسرائیل به اتهام جاسوسی برای ایران بازداشت شده است. افشای پرونده ابوالقیعان که سال‌هاست پشتیبان مالی احزاب اطلاعاتی ایران و حزب‌الله در درون ساختار اسرائیل است، معنای دیگر این جملات این است که اسرائیل سال‌هاست گرفتار نفوذ اطلاعاتی ایران بوده و برای مقابله با آن مجبور شده عملیات گسترده و طولانی مدتی را برای پاکسازی درونی امنیتی خود آغاز کند و پرونده‌های علنی شده تنها بخشی از بیان غیرمستقیم این فعالیت‌هاست.

۴) رژیم صهیونیستی چند دهه است که کنترل خبری بسیار منظم و سختگیرانه‌ای درباره حوادث امنیتی و نظامی دارد و تمایلی برای نشان دادن ضعف‌های اطلاعاتی درونی خود به‌هیچ‌وجه ندارد. در برگزاری دادگاه‌های علنی اخیر به‌نوعی اجتناب دیده می‌شود. صهیونیست‌ها مجبورند به ایران پیام بدهند که موفق به کشف سخن‌چینایی از اقامات اطلاعاتی آنها شده‌اند ولی خودشان هم می‌دانند و هم گفته‌اند که یعقوب ابوالقیعان در حالی هفته‌ها پیش توسط نهادهای امنیتی و اطلاعاتی دستگیر شده که نام‌روز اطلاعات زیادی در مورد هویت همدستان یا شاخصی که با وی در این زمینه در ارتباط بودند، وجود ندارد.

امید به بهبود شرایط کشور در دولت آقای رئیسی

کانال تلگرامی اسپانوا نوشت: شهروندان سؤال شد «فکر می‌کنید با آمدن آقای رئیسی مشکلات کشور کمتر شود، بیشتر شود یا فرقی نخواهد کرد؟» ۴۵٫۹ درصد شهروندان معتقدند با آمدن آقای رئیسی مشکلات کشور کمتر می‌شود، اما ۱۱٫۵ درصد گفته‌اند با آمدن آقای رئیسی مشکلات کشور بیشتر می‌شود. از نظر ۳۳٫۸ درصد با آمدن آقای



رئیسیت کشور تغییری نخواهد کرد. ۸۱٫۸ درصد نیز به این سؤال پاسخ نداده‌اند. زنان بیشتر از مردان معتقد به کاهش مشکلات کشور با آمدن آقای رئیسی هستند. افراد ۵۰سال به بالا بیشتر از سایر گروه‌های سنی، افراد غیردانشگاهی بیشتر از افراد دانشگاهی، افرادی که سرانه هزینه فرد در خانوار آنها کمتر از یک میلیون است، بیشتر از سایر گروه‌های هزینه‌ای، افراد ساکن در روستاها نیز بیشتر از ساکنان شهری معتقدند با آمدن آقای رئیسی مشکلات کشور کمتر می‌شود. اسپانوا نظرسنجی را در روزهای ۱۶ تا ۲۰ تیرماه ۱۴۰۰ در مقیاس ملی و با شیوه گردآوری تلفنی اطلاعات اجرا کرده است. جامعه آماری این نظرسنجی شهروندان ۱۸سال به بالای ساکن در کل کشور و تعداد نمونه آن ۱۵۸۵ نفر بوده است.

نبود سامانه یکپارچه صندوق‌های بان نشستگی گریبان رئیس‌جمهور را هم گرفت

محمدجواد اخوان در کانال تلگرامی خود

نوشت: جدا از تعدد و عدم تباط میان صندوق‌های باننشستگی، یکی از چالش‌ها، انتقال میان این صندوق و هزینه ظالمانه‌ای است که به اسم مابه‌التفاوت هنگام جابه‌جایی افراد می‌گیرند. حال آقای رئیس‌جمهور خود به این هزینه گرفتار شده و البته از جیب دولت (در قالب مصوبه‌ای) آن را پرداخته است. ماجرا

از این قرار است که به دلیل مجزا بودن صندوق‌های باننشستگی اگر شما حین خدمت بخواهید صندوق خود را تغییر دهید، انتقال حق بیمه‌ای که قبلاً پرداخته‌اید کافی نیست و باید مابه‌التفاوت آن را از جیب خود پرداخت کنید، این مابه‌التفاوت که حدود چند درصد از حقوق است چون بر اساس آخرین حقوق محاسبه می‌گردد و به تعداد ماه‌های دوره انتقالی عمل عدد بزرگی می‌شود و افراد را در هنگام باننشستگی (و گاه وراث کارمندان متوفی) برای تجمیع سابق بیمه‌ای از چند صندوق دچار مشکل اساسی خواهد کرد. متأسفانه جدا بودن صندوق‌ها و فقدان سامانه یکپارچه میان آنها و تنوع فرمول محاسبه حق بیمه باعث تاخیر این مشکل بوده و تعلاً آقای روحانی نیز به آن مبتلا شده است. البته آقای روحانی از جیب بیت‌المال مشکل خود را حل کرد، اما‌ای کاش قبل ترک مسئولیت، برای کارمندان دیگر هم فکری می‌کرد!



تجربه صرف، اعتبار نمی‌آفریند

فاطمه بهروزفخر در کانال تلگرامی خود نوشت: در مقاله‌ای که امروز درباره روایت می‌خواندم، نویسنده نوشته بود که «داشتن یک تجربه مساوی با شناخت آن نیست.» یا به عبارت بهتر شناخت یک تجربه مستلزم چیزی بیشتر از داشتن آن است. شناخت شامل قدرت تشخیص هویت، توصیف و تحلیل است. طبق باور نویسنده، داشتن تجربه به خودی خود نمی‌تواند اثر رزشمند باشد؛ مثلاً تجربه مهاجرت، تجربه جدایی، تجربه ازدواج، تجربه والد بودن، تجربه نوشتن، تجربه چاپ رمان و هر تجربه دیگری هیچ کدام به‌خودی خود ارزشمند نیستند و نمی‌توانند موجب اعتبار فرد تجربه‌کننده بر فردی باشد که تجربه مشابهی ندارد. در نتیجه، اعتبار و ارزشمندی افراد صاحب تجربه، فقط در داشتن آن تجربه خلاصه نمی‌شود، این اعتبار به این بستگی دارد که فرد علاوه بر داشتن چنین تجربه‌ای، اول از همه به چه شناختی از تجربه و بعد هم خود تجربه‌کننده‌اش رسیده است. ساده‌تر بگوییم، اگر کسی ادعا کرد که بعد از جدایی به فهم درستی از رابطه رسیده است، چون تجربه جدایی را دارد، ادعای او هیچ اعتباری ندارد. برای سنجش کارکرد تجربه او به رابطه‌ها، فهم او از رابطه و مواجهش با تجربه‌های مشابه نگاهی بیندازید تا دریابید علاوه بر داشتن تجربه، شناخت و فهم درستی هم از تجربه دارد یا نه. ببینید آدمی بعد از تجربه شکست، باز هم گزاره‌های کلی‌اش را به همه افراد تعمیم می‌دهد یا دقیق‌تر بزنش بیشتر شده است؟

دست‌آخر، همه اینها را گفتم تا برسیم به اینکه صرف داشتن کتاب و چاپ چندتا داستان و نوشته از همه ما که ادعای اهل کلمه بودن و نوشتن داریم، نویسنده نمی‌سازد. نویسندگی فقط به نوشتن است. نویسندگی نوعی سبک زندگی است. همانطور که شاعر بودن صرفاً به معنی شعر مزورن گفتن نیست و شاعر باید علاوه بر داشتن تجربه‌های مشابه، شناخت عمیقی هم از ظرفت‌ها و لطافت‌های ادنیای درونی و بیرونی‌اش داشته باشد. در نتیجه، اگر روزی دلتان خواست در یکی از کارگاه‌های حوزه موردعلاقه‌تان از شعر و نویسندگی گرفته تا فهم تاریخ، زبان و… شرکت کنید، صرف تجربه‌داشتن مدرس را ملاک اعتبار او به‌عنوان مدرس ندانید. در روزگاری که کارگاه‌های آنلاین رشد قارچ‌گونه دارند و هر فرد، به‌افتضای داشتن یک تجربه (هرچند ناقص) خودش را موظف می‌داند که دانسته‌های محدودش را به دیگری بیاموزد، قبل از هر چیزی، ببینید آدم صاحب‌تجربه، به شناخت درسد و دقیقی هم از تجربه‌اش رسیده است یا نه.

به پنهان گفت‌وگوها درباره «دهه هشتادی‌ها»

بیش از هر زمان به طرح مجدد نو جوانی محتاجیم

سیدحسین شهرستانی در کانال تلگرامی

خود نوشت: نوجوانی نقطه عطف در چرخه حیات آدمی است که ویژگی اساسی آن «کشف و بازیابی خود» است. این امر هم نیرو و هم بحران نوجوانی است. در قرآن کریم، نوجوانی با بلوغ و استوا طرح می‌شود که این دو شرط امکان شکوفایی علمی و عملی انسان است؛ و لذا بالغ اُشده و استوی

آینها حکما و علما! این «استوای ثانی» است پس از استوای اولی که تسویه خلقت است.(خلق فسوی) بلوغ و استوا همزمان در ساحت غریزه و فطرت و به بار می‌کشند و بدین ترتیب آدمی همچون سرواژه، با رشد و استوار به ساحت نوری خود قیام می‌یابد.

بلوغ به مثابه آزادی، جوهری است که به سبب آن آدمی – که راست‌قامت ایستاده است – شایسته حمل بار امات الهی در متن هستی می‌شود. پس نوجوانی، لحظه خطیری است که آدمی در آن زیر بار امامتی می‌رود که آسمان‌ها و گوه‌ها از تحمل آن عاجزند. بار مسئولیت «ساختن خود» و به عهده گرفتن سرنوشت خویش. پس جشن بلوغ یا جشن «تکلیف» بزرگ‌ترین جشن آدمی در چرخه زندگانی است. چون آیین ازدواج جشن به عهده گرفتن مسئولیت در قبال دیگری است و جشن تکلیف جشن عهده‌دار شدن مسئولیت خود. نوجوانی به‌وجهی کشف و بلکه اختراع عصر جدید است. بحران نوجوانی بحران «گذار» است از کودکی به بزرگسالی. در عصر سرمایه‌داری صنعتی، این دوره دوره تبدیل کودک مصرف‌کننده به نیروی کار ارزان است. در عصر سرمایه‌داری مصرفی اما نوجوان ماده خامی است که اشکال متنوع مصرف‌آور اصورت می‌بخشد. در دوره اخیر، نوجوانی ایمازی نمایشی و متعلق به جهان بازی و فانتزی و فراغت است. فراغت از هر نوع مسئولیت، ایده‌ای که در تقابل با معیارهای بزرگسالی و عصیان علیه آن شکوفا می‌شود. سکسوالیته، شعله این عصیان را در تمامیتش فروزان می‌کند. پس ما در وضع تجدد متأخر با ایده نوجوانی سکچوال روبه‌رویم.

در ایران ما اما نوجوانی نه با بلوغ و استوا و مسئولیت و نه با تولید و سکسوالیته و غیره که عمدتاً با مقوله تهی و پوک کنکور معنی (یعنی می‌شود. کنکور، این بلیت بخت و گارانتی موفقیتی نرمال که در آن، پیروزی نه دستاوردی بی‌همتا که تقلیدی ناگزیر بر حرکتی توده‌وار است. ما بیش از هر زمان به طرح مجدد نوجوانی محتاجیم. اما در این مقام، نوجوان موجود غریبی است؛ نه چون کودک ایزه مفهوم‌سازی است و نه چون بزرگسال خود مستقل سوزه خودا گاهی است که طرحی از خود درمی‌افتد. قطعاً ما بزرگسالان هستیم که به نوجوانی به مثابه ایده می‌اندیشیم اما باید دانست که نوجوان برخلاف کودک، متعقد بورش بر طرحی است که در غیاب او درآفکنده باشند. به‌ویژه در عصر نوجوانان مسلح به سلاح رسانه‌های نوظهور، پس بخشی از این طرح، تدبیر برای تمهید امکان مشارکت نوجوان است در طرح مجدد مفهوم نوجوانی و بازتعریف آن متناسب با شرایط عصر.